

**U 26/2018 rd**

**Statsrådets skrivelse till riksdagen om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv (effektivare verkställandet och modernisering av EU:s konsumentskyddsregler)**

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 11 april 2018 till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU vad gäller bättre tillsyn och modernisering av EU:s konsumentskyddsregler, ett meddelande om ärendet samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 24 maj 2018

**Justitieminister Antti Häkkänen**

Avdelningschef Antti T. Leinonen

JUSTITIEMINISTERIET

PROMEMORIA  
18.5.2018

EU/2018/0899, U/2018/0902

**FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV OM ÄNDRING AV VISSA DIREKTIV OM KONSUMENTSKYDD VAD GÄLLER BÄTTRE TILLSYN OCH MODERNISERING AV EU:S KONSUMENTSKYDDSREGLER**

**1 Förslagets bakgrund och syfte**

Kommissionen lade den 11 april 2018 fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av vissa bestämmelser i fyra EU-direktiv om konsumentskydd vad gäller bättre tillsyn och modernisering av EU:s konsumentskyddsregler (COM(2018) 185 final, nedan benämnt *förslaget*). De direktiv som enligt förslaget ska ändras är följande:

- rådets direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal
- Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU om konsumenträttigheter.

Förslaget lades fram tillsammans med ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen, och om upphävande av direktiv 2009/22/EG (COM (2018) 184 final), samt ett meddelande från kommissionen om båda förslagen till direktiv ”En ny giv för konsumenterna” (COM (2018) 183 final).

Målet för förslaget är att förbättra efterlevnaden av konsumentskyddsreglerna samt modernisera vissa konsumentskyddsregler och minska företagens onödiga kostnader. Förslaget grundar sig på en så kallad REFIT-kontroll av ändamålsenligheten, där EU:s konsumentskyddsregler utvärderades ur många olika perspektiv, och en separat utvärdering av direktivet om konsumenträttigheter. Utifrån REFIT-kontrollen ansåg kommissionen att EU:s konsumentskyddsregler generellt sett är ändamålsenliga, men att reglerna ska tillämpas och övervakas på ett mer effektivt sätt. Vid utvärderingen specificerades områden där EU:s konsumentskyddsregler ska kunna uppdateras och förbättras.

**2 Förslagets huvudsakliga innehåll**

**Allmänt**

Enligt förslaget ska det i de ovan nämnda fyra direktiven tas in exaktare bestämmelser om påföljder för överträdelser av direktivets bestämmelser. De nya bestämmelserna om påföljder ska komplettera bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets nyligen antagna förordning (EU) 2017/2394 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen (nedan benämnd *CPC-förordningen*). Målet är särskilt att införa mer effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för utbredda gränsöverskridande överträdelser.

Enligt förslaget ska dessutom en del andra ändringar göras i direktivet om otillbörliga affärsmetoder och direktivet om konsumenträttigheter, bland annat för att förbättra de rättsmedel som är tillgängliga för konsumenter och för att stryka de brister och inkonsekvenser som har upptäckts i lagstiftningen.

### **Påföljdsregler**

EU:s direktiv om konsumentskydd innehåller vanligen en bestämmelse om att medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med direktivet i fråga och att påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

De tillämpliga påföljderna för överträdelser av konsumentlagstiftningen skiljer sig emellertid mycket åt inom EU, och de ligger ofta på en låg nivå. Kommissionen anser att detta är problematiskt, särskilt med tanke på att de nationella konsumentmyndigheterna, till följd av CPC-förordningen, eventuellt måste föreskriva om påföljder för utbredda gränsöverskridande överträdelser på ett samordnat sätt.

Med anledning av det ovan nämnda föreslår kommissionen att de ovan nämnda fyra direktiven ska kompletteras med bestämmelser om att de nationella myndigheterna ska ha befogenhet att ålägga böter på upp till minst 4 % av en näringsidkares omsättning för sådana utbredda överträdelser. Enligt förslaget ska det dessutom införas kriterier som de nationella myndigheterna, inbegripet domstolarna, i tillämpliga fall tar hänsyn till när det beslutas om huruvida en påföljd ska åläggas och nivån på denna. Dessa kriterier är följande:

- överträdelsens karaktär, svårhetsgrad och varaktighet eller tidsmässiga verkningar
- antalet konsumenter som berörs, inbegripet i andra medlemsstater
- eventuella åtgärder som vidtagits av näringsidkaren för att mildra eller avhjälpa den skada som konsumenterna drabbats av
- i förekommande fall, om överträdelsen skett med uppsåt eller genom oaktsamhet
- eventuella tidigare överträdelser som begåtts av näringsidkaren
- den ekonomiska vinst som näringsidkaren erhåller eller förlust som denna undviker på grund av överträdelsen
- eventuella andra försvårande eller förmildrande faktorer som är tillämpliga på omständigheterna i fallet.

Om den påföljd som åläggs är böter, ska enligt förslaget också årsomsättningen och nettovinsten för den näringsidkare som begått överträdelsen samt eventuella böter som utdömts för samma eller andra överträdelser av samma direktiv i andra medlemsstater beaktas vid fastställandet av bötesbeloppet. I förslaget förutsätts dessutom att medlemsstaterna ska beakta det allmänna konsumentintresset när det beslutas om fördelningen av intäkter från böter.

### **Direktivet om otillbörliga affärsmetoder**

Enligt förslaget ska nya bestämmelser om rätt till individuella rättsmedel för konsumenter när näringsidkaren har överträtt bestämmelserna i direktivet (en ny artikel 11 a), utöver de skärpta påföljdsreglerna, införas i direktivet om otillbörliga affärsmetoder. Enligt förslaget ska kon-

umenterna ha rätt till individuella rättsmedel om de skadas av otillbörliga affärsmetoder, t.ex. aggressiv marknadsföring. Avtalsenliga rättsmedel ska minst innebära möjlighet för konsumenten att ensidigt häva avtalet. Utomobligatoriska rättsmedel ska minst innebära möjlighet till ersättning för skador.

Dessutom föreslås följande mindre ändringar av direktivet:

- Medlemsstaterna får anta bestämmelser för att skydda konsumenternas legitima intressen vad gäller aggressiv och vilseledande marknadsföring eller aggressiva och vilseledande försäljningsmetoder i samband med en näringsidkares icke begärda besök i konsumentens hem, eller kommersiella utflykter som organiseras av näringsidkaren i syfte att marknadsföra eller sälja produkter till konsumenter, under förutsättning att de nationella bestämmelser som utfärdas är motiverade med hänsyn till allmän ordning eller skyddet av respekten för privatliv (artikel 3.5).

- Bestämmelserna om vilseledande marknadsföring av produkter med kvalitetsskillnader (s.k. dual quality-produkter) förtydligas. Som vilseledande anses enligt förslaget en affärsmetod som innebär att en produkt saluförs som identisk med en produkt som saluförs i andra medlemsstater, medan produkterna i själva verket har betydande skillnader i sammansättning eller egenskaper (artikel 6.2 c). De behöriga myndigheterna bör bedöma metoden och ingripa i den, om metoden medför eller kan antas medföra att genomsnittskonsumenten fattar ett köpbeslut som denne normalt sett inte skulle ha fattat.

- Så kallade köperbjudanden behöver inte längre innehålla information om hantering av reklamationer (artikel 7.4 d).

- Det förbud mot dold reklam som ingår i punkt 11 i bilaga I till direktivet utvidgas så att förbudet gäller sökresultat som tillhandahålls en konsument som svar på konsumentens sökning av produkter på internet. Syftet med utvidgningen av tillämpningsområdet för punkten är att förhindra att en tredjeparts betalning påverkar rankningen av sökresultat eller överhuvudtaget tillgången till sökresultat, utan att konsumenten tydligt informeras om det.

### **Direktivet om konsumenträttigheter**

Enligt förslaget ska tre slag av ändringar, utöver exaktare påföljdsreglerna, införas i direktivet om konsumenträttigheter.

För det första föreslås bestämmelser som ska öka transparensen för konsumenter på e-marknadsplatser. Följande informationskrav som införs i en ny artikel 6 a ska gälla sådana marknadsplatser:

- en beskrivning av de huvudsakliga parametrar som avgör rankningen av de olika erbjudandena

- information om huruvida den tredje parten är näringsidkare eller inte

- information om huruvida de konsumenträttigheter som följer av EU:s konsumentlagstiftning tillämpas eller inte på avtalet

- om avtalet ingås med en näringsidkare, information om vilken näringsidkare som är ansvarig för att säkerställa tillämpningen av de konsumenträttigheter som följer av EU:s konsumentlagstiftning i förhållande till avtalet.

För det andra ska tillämpningen av direktivet enligt förslaget utvidgas i fråga om digitala tjänster. Enligt förslaget ska tillämpningen av direktivet även omfatta digitala tjänster för vilka konsumenten inte betalar pengar utan i stället lämnar personuppgifter. Undantaget utgörs dock av situationer där de personuppgifter som konsumenten lämnar behandlas av näringsidkaren, som tillhandahåller digitala tjänster, endast i syfte att utföra den digitala tjänsten eller i syfte att uppfylla lagstadgade skyldigheter, och näringsidkaren inte behandlar dessa uppgifter för något annat ändamål. Enligt förslaget ska en motsvarande specificering göras i fråga om sådana avtal om digitalt innehåll där konsumenten inte betalar i pengar. I och med ändringen ska tillämpningsområdet för direktivet i detta avseende vara enhetligt med direktivet som gäller vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster och som för tillfället är under beredning. Enligt förslaget ska dessutom nödvändiga anpassningar göras i bestämmelserna om informationskrav för näringsidkare i artiklarna 5 och 6 och bestämmelserna om ångerrätt för konsumenter i artiklarna 7, 8, 13, 14 och 16 vad gäller avtal om sådant innehåll och sådana tjänster.

För det tredje ska bestämmelserna om ångerrätt enligt förslaget ändras i två avseenden så att en bättre balans kan nås mellan näringsidkares och konsumenters rättigheter och skyldigheter. Enligt förslaget ska artikel 13 i direktivet ändras för att ta bort näringsidkarens skyldighet att återbetala konsumenten redan innan näringsidkaren har fått tillbaka de returnerade varorna. Följaktligen ska näringsidkaren alltid ha rätt att hålla inne återbetalningen tills varorna har anlånt och näringsidkaren har haft möjlighet att kontrollera dem. Enligt förslaget ska artikel 14 i direktivet också ändras genom att ta bort konsumenternas rätt att frånträda avtal även om varor har använts mer än vad som är nödvändigt för att prova dem.

### **3 Behörighetsgrund och subsidiaritetsprincipen**

Förslagets rättsliga grund är artiklarna 114 och 169 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Genom förslaget ändras EU:s konsumentskyddsregler som det har ansetts befogat att anta på EU-nivå. Förslaget ska i huvudsak anses förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom den inre marknadens funktion inte enbart kan förbättras genom nationella lagar. Under förhandlingarnas lopp ska en noggrannare bedömning av den föreslagna bestämmelsen om att medlemsstaterna ska beakta det allmänna konsumentintresset när det beslutas om fördelningen av intäkter från böter för överträdelse ännu göras med tanke på subsidiaritetsprincipen.

### **4 Förslagets konsekvenser**

#### **4.1 Kommissionens konsekvensbedömning**

En gemensam konsekvensbedömning SWD(2018) 96 final och en sammanfattning av konsekvensbedömningen SWD(2018) 98 final har gjorts om förslaget och det samtidigt framlagda förslaget till direktiv om grupptalan. Målet för förslagen är att i enlighet med det ovan nämnda förbättra efterlevnaden av konsumentskyddsreglerna och att modernisera vissa konsumentskyddsregler.

För att uppnå det först nämnda målet övervägdes följande tre alternativ utöver grundscenariot (ej åtgärder på EU-nivå) i konsekvensbedömningen:

- Enligt alternativ 1 ska verkställandet av konsumentlagstiftningen förbättras genom nya, effektivare påföljder och genom att effektivisera förbudsföreläggandet.

- Enligt alternativ 2 ska rättsmedlen för konsumenter också förbättras. Alternativ 2 ska utöver åtgärderna i alternativ 1 innefatta också konsumenternas rätt till gottgörelse om konsumenten drabbas av skada på grund av överträdelse av bestämmelserna i direktivet om otillbörliga affärsmetoder.

- Enligt alternativ 3 förbättras verkställandet av konsumentlagstiftningen och både de kollektiva och de individuella rättsmedlen för konsumenter. Detta alternativ ska utöver åtgärderna i alternativ 2 innefatta effektivare kollektiva rättsmedel med tanke på så kallade masskadeärenden, dvs. i situationer där en stor grupp konsumenter drabbas av skada till följd av en överträdelse.

För att uppnå det senast nämnda målet övervägdes följande två alternativ utöver grundscenariot (ej åtgärder på EU-nivå) i konsekvensbedömningen:

- Enligt alternativ 1 främjas självreglering eller samreglering särskilt i fråga om information på e-marknadsplatser och digitala tjänster som tillhandahålls utan penningvederlag.

- Enligt alternativ 2 införs bestämmelser genom tvingande lagstiftning om informationskrav för e-marknadsplatser och om digitala tjänster som tillhandahålls utan penningvederlag. Dessutom stryks onödiga informationskrav och vissa krav för näringsidkare angående ångerrätt för konsumenter.

Enligt bedömningar kommer de uppställda målen att uppnås bäst genom en kombination av alternativen 3 och 2. Enligt konsekvensbedömningen ökar åtgärderna konsumenternas förtroende och näringsidkare som noggrant följer konsumentskyddsreglerna gynnas av en mer rättvis konkurrens. Näringsidkarnas kostnader minskar till följd av ändringarna av ångerrätten för konsumenter och informationskraven för näringsidkare.

Ändringarna av påföljderna och rättsmedlen bedöms medföra kostnader för de medlemsstater som är tvungna att ändra sin lagstiftning. En bättre efterlevnad av lagstiftningen förväntas dock å andra sidan minska arbetet hos konsumentmyndigheterna och domstolarna.

#### **4.2 Konsekvenser för lagstiftningen i Finland, inkl. Åland**

Finsk lagstiftning innehåller för närvarande inga bestämmelser om administrativa ekonomiska påföljder vid överträdelser av konsumentskyddsbestämmelser, med undantag för området finansiella tjänster. Avsevärda ändringar måste göras i konsumentmyndigheternas befogenheter på grund av bestämmelserna i CPC-förordningen, som nämns i avsnitt 1, och de bestämmelser gällande påföljder i förslaget till direktiv som kompletterar dem. Om förslaget till direktiv antogs i enlighet med den föreslagna formuleringen, skulle de föreslagna påföljdsreglerna komplettera bestämmelserna i CPC-förordningen gällande de behörigheter som konsumentmyndigheten ska ha vid överträdelser av EU:s konsumentlagstiftning. Dessutom skulle bestämmelsen om fördelning av intäkter från böter kunna medföra behov av att ändra de nuvarande principerna enligt vilka intäkter från böter eller administrativa påföljder inte ska öronmärkas för ett visst syfte.

Finlands lag innehåller inga särskilda bestämmelser om konsumenternas rätt till gottgörelse vid överträdelse av de nationella bestämmelserna för genomförandet av direktivet om otillbörliga affärsmetoder. Om en näringsidkare är oaktsam vid marknadsföringen, kan det med stöd av skadeståndslagen (412/1974) dock leda till att konsumenten har rätt att få ersättning till exempel för onödiga resekostnader. Den information som en näringsidkare har gett om en vara eller tjänst inverkar på vilket innehåll avtalet anses ha när det har ingåtts. Därför kan konsumenten, med stöd av bestämmelserna i 5, 8 eller 9 kap. i konsumentskyddslagen eller de all-

männa principerna i avtalsrätten, ha rätt att kräva korrigerings av felet eller i andra hand prisnedsättning eller hävning av avtalet. Användning av sådana aggressiva metoder som avses i direktivet om otillbörliga affärsmetoder kan också leda till att avtalet, med stöd av bestämmelserna i lagen om rättshandlingar på förmögenhetsrättens område (228/1929), inte anses vara bindande för konsumenten. En avsevärd ändring jämfört med nuläget skulle vara en bestämmelse i förslaget om att en konsument alltid ska ha rätt att ensidigt häva avtalet vid överträdelse av bestämmelserna om otillbörliga affärsmetoder, om konsumenten har drabbats av skada på grund av överträdelsen.

Ändringar ska göras åtminstone i bestämmelserna i 2 och 6 kap. i konsumentskyddslagen till följd av de föreslagna substansändringarna i direktivet om otillbörliga affärsmetoder och direktivet om konsumenträttigheter. Principiellt sett är den mest betydande ändringen i 6 kap. att avtal om både digitalt innehåll och digitala tjänster omfattas av tillämpningsområdet i kapitlet även när en konsument endast tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla en näringsidkare personuppgifter. Enligt kommissionens tolkning omfattas också denna typ av avtal om digitalt innehåll redan nu av tillämpningsområdet för direktivet om konsumenträttigheter, som kapitel 6 bygger på.

Förslagen till direktiv gäller konsumentskyddet och därför hör de till rikslagstiftningen i enlighet med 27 § 10 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991).

#### **4.3 Konsekvenser för konsumenters och företags ställning och konsumentmyndigheters verksamhet**

Efterlevnaden av EU:s konsumentskyddsregler och konsumenternas rättigheter kommer att förbättras genom de föreslagna påföljdsreglerna och bestämmelserna om konsumenternas rätt till gottgörelse vid överträdelser av bestämmelserna om otillbörliga affärsmetoder. Dessutom förbättras konsumenternas ställning på marknaden genom informationskraven för e-marknadsplatser och ändringarna gällande digitala tjänster som tillhandahålls utan penningvederlag. De föreslagna ändringarna av bestämmelserna om ångerrätt för konsumenter försämrar konsumenternas rättigheter jämfört med de gällande bestämmelserna. Så är fallet särskilt därför att konsumenter inte längre ska ha rätt att frånträda avtal som har ingåtts vid distansförsäljning eller hemförsäljning när varor har använts mer än vad som är nödvändigt för att prova dem. Försämringen kan dock inte anses vara en markant nedsättning av konsumentskyddets nivå därför att konsumenten i en sådan situation numera är skyldig att betala en ersättning som motsvarar värdeminskningen av varan.

De skärpta påföljdsreglerna medför särskilt konsekvenser för företag som inte noggrant följer EU:s konsumentskyddsregler. De strängare påföljderna kan dessutom mer allmänt ha konsekvenser för företagen i form av ökade compliance-kostnader. För företag som redan nu noggrant följer kraven i lagen skapar de strängare påföljderna å andra sidan mer rättvisa konkurrensförutsättningar på marknaden. Om de bestämmelser om rättsmedel för konsumenter som har föreslagits för direktivet om otillbörliga affärsmetoder införs, kan de medföra till och med betydande ekonomiska konsekvenser för företag, eftersom en metod som strider mot bestämmelserna, oavsett vilken metoden är, enligt förslaget ger konsumenten rätt att ensidigt häva avtalet när konsumenten har drabbats av skada på grund av metoden. Extra kostnader orsakas i viss mån även för företag som tillhandahåller digitala tjänster utan penningvederlag och som samlar in fler personuppgifter än vad som är nödvändigt för att utföra tjänsten eller för att uppfylla lagstadgade skyldigheter. Å andra sidan bidrar de föreslagna ändringarna av bestämmelserna om ångerrätt för konsumenter till att minska kostnaderna orsakade för företag som idkar distansförsäljning eller hemförsäljning. Ändringarna av informationskraven bedöms inte orsaka företag några nämnvärda extra kostnader.

De föreslagna påföljdsreglerna för utbredda gränsöverskridande överträdelser kommer att effektivisera tillsynsmyndigheternas möjligheter att ta itu med sådana överträdelser. Å andra sidan kan myndigheternas arbete försvåras och öka till följd av de föreslagna bestämmelserna om de kriterier som konsumentmyndigheterna och domstolarna ska ta hänsyn till när det beslutas om huruvida en påföljd ska åläggas och nivån på denna. En orsak till detta är att myndigheten skulle vara tvungen att utreda antalet konsumenter som också utomlands påverkas av överträdelser, och den vinst som näringsidkaren erhåller eller förlust som denna undviker på grund av överträdelser.

## **5 Nationell behandling av förslaget och behandling inom Europeiska unionen**

Den 9 maj 2018 ordnade justitieministeriet ett diskussionsmöte om förslaget och förslaget till direktiv om gruppaltalen. Ministeriet hade kallat de berörda myndigheterna, konsumentorganisationerna och organisationerna i näringslivet till mötet. Utkastet till U-skrivelse om förslaget behandlades också i ett skriftligt förfarande i åttonde EU-sektionen (inre marknaden) mellan den 11 och den 16 maj 2018.

Behandlingen av förslagen till direktiv inleddes i rådets arbetsgrupp för konsumentskydd och konsumentupplysning den 24–25 april 2018. På mötet presenterade kommissionen meddelandet om förslagen, konsekvensbedömningen av förslagen och de viktigaste ändringarna som ingår i förslagen.

## **6 Statsrådets ståndpunkt**

Statsrådet stödjer strävan att förbättra efterlevnaden av EU:s konsumentskyddsregler och en klart avgränsad uppdatering av bestämmelserna.

Exaktare regler om påföljder vid överträdelser är en konsekvent fortsättning på den nya CPC-förordningen, som syftar till att säkerställa tillräckliga medel för tillsynsmyndigheterna att ta itu med gränsöverskridande överträdelser. De föreslagna reglerna ska komplettera bestämmelserna om dessa medel, särskilt när det gäller utbredda gränsöverskridande överträdelser av EU:s konsumentskyddsregler. I fråga om påföljdsreglerna ska statsrådet ägna särskild uppmärksamhet åt att det är möjligt att utfärda nationella bestämmelser om påföljder i enlighet med kraven i grundlagen. Exempelvis uppenbart överdimensionerade sanktioner i förhållande till överträdelsens art kan ifrågasättas ur grundlagssynpunkt. De fyra direktiv som ska ändras innehåller mycket olika bestämmelser. Vissa av dessa är tydliga och entydiga, andra flexibla och oklara. Det kan inte tänkas att en överträdelse av en bestämmelse, oavsett vilken bestämmelse överträdelsern gäller, kan förutsätta böter som påföljd ens när det gäller en utbredd gränsöverskridande överträdelse. Under förhandlingarnas lopp ska man ännu göra en utredning av huruvida de kriterier som det enligt förslaget ska tas hänsyn till, när det beslutas huruvida en påföljd ska åläggas, är förenliga med de allmänna principerna om myndigheternas behörighet. Det är också oklart på vilket sätt konsumentmyndigheterna och domstolarna i praktiken kommer att få information om vissa omständigheter som enligt den föreslagna bestämmelsen ska beaktas när det beslutas om en eventuell påföljd och nivån på denna.

Statsrådet ställer sig också i princip positivt till att man främjar konsumenternas rätt till gottgörelse vid överträdelser av bestämmelserna om otillbörliga affärsmetoder. Statsrådet är dock bekymrat för att de avtalsrättsliga rättsmedlen för konsumenterna kommer att vara spridda i olika EU-rättsakter och för att de föreslagna reglerna inte står i harmoni med de övriga avtalsrättsliga EU-bestämmelser som det förhandlas om och enligt vilka rätten att häva avtal bara är ett sista hands rättsmedel för konsumenterna. Vad gäller avtalsrättsliga rättsmedel kan de föreslagna reglerna inte anses vara förenliga med proportionalitetsprincipen.

Enligt förslaget ska direktivet om otillbörliga affärsmetoder också ändras vad gäller vilseledande marknadsföring av produkter med kvalitetsskillnader. Under förhandlingarnas lopp ska man om möjligt utreda huruvida de särskilda bestämmelserna om produkter med kvalitetskillnader är behövliga och fungerande i praktiken.

Statsrådet stödjer i huvuddrag de föreslagna ändringarna av direktivet om konsumenträttigheter. Genom ändringarna ska tillämpningsområdet för direktivet vara enhetligt med tillämpningsområdet för direktivet om digitalt innehåll och digitala tjänster, som bereds för tillfället, och dessutom ändras bestämmelserna om ångerrätt för konsumenter så att de är mer balanserade för båda avtalsparterna. Ändringarna bidrar också till ökad transparens för konsumenter på e-marknadsplatser.

Under förhandlingarna om förslaget till direktiv strävar statsrådet efter att åstadkomma ändringar i enlighet med de ovan nämnda målen. Den föreslagna rättsgrunden verkar korrekt, och enligt statsrådets uppfattning är förslaget i stort sett även förenligt med subsidiaritetsprincipen.